

การช่วยโลกใบชาติสุดท้ายของหลวงตา

ในชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราที่ได้ช่วยชาติบ้านเมืองเต็มกำลังความสามารถ และเป็นชาติสุดท้ายในการสังหารกิเลส ที่จะพาให้เราเกิดแก่เจ็บตายแบกหามกองทุกข์ต่อไป ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราจึงช่วยโลกให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มกำลังความสามารถ เวลาลมหายใจขาดแล้วเราดีดฝั่งเลย ไม่ต้องนิมนต์พระมาอุสาหาให้เรา

เราประกาศอย่างโจ่งแจ้งออกจากหัวใจว่า บริสุทธิ์สุดส่วนแล้ว เป็นเวลาได้ ๕๕ ปีนี้มั่ง ตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๙๓ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๔๙๓ บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร เวลา ๕ ทุ่มพอดี เป็นเวลาตัดสินกันระหว่างกิเลสกับธรรมที่พาเราให้ตายกองกันอยู่ในโลกอันนี้ได้ขาดสะบั้นลงไป ประหนึ่งว่า ฟาดินถล่ม

ตั้งแต่บัดนั้นมาเป็นอันว่าลงเวที ม้วนเสื่อกิเลสเรียบร้อยแล้วก็ลงเวที แต่ก็ยังไม่คิดว่าจะได้สั่งสอนโลกอย่างนี้ อยู่ในป่าในเขา ธรรมดา พระเณรทั้งหลายก็วิ่งตามชอกชอนเข้าไป อยู่ในป่าที่ไหนก็ไม่สะดวกสบาย เดี่ยวองค์นั้นโผล่เข้าไป องค์นี้โผล่เข้าไป สุดท้ายก็ลากกันออกมาๆ จนกระทั่งลากออกมาอยู่วัดป่าบ้านตาด มาสร้างวัดป่าบ้านตาด โดยนำโยมแม่มาบวชนี้เอาล่ะ ที่นี้ เหมือนวัวเหมือนควายผูกมัดแม่ไว้แล้ว ลูกไม่ต้องผูกต้องมัด มันก็อยู่เอง มันอยู่กับแม่มันเรานั้นก็เป็นแบบนี้

ที่นี้ก็กระจายออกไปจนถึงชั้นช่วยบ้านช่วยเมือง ธรรมทุกชั้นเราเทศน์มาตั้งแต่สอนพระ นั้นเป็นธรรมะที่เด็ดๆ เผ็ดๆ ร้อนๆ เหมาะสมกับผู้ตั้งใจปฏิบัติด้วยอรรถด้วยธรรมอย่างแท้จริงมาตลอด จากนั้นก็เทศน์เป็นแกงหม้อใหญ่ ให้เหมาะสมกับผู้ที่มาได้ยินได้ฟังมากน้อย และกำลังวังชามีขนาดไหน ควรจะรับไปเป็นประโยชน์แก่ตนได้มากน้อยเพียงไร ก็รับไปตามนั้น จึงว่ามีแกงหม้อใหญ่ หม้อเล็ก

๒๔

หม้อจิว หม้อใหญ่สอนคนทั่วๆ ไป หม้อเล็กสอนพวกปฏิบัติ หม้อจิว สอนใส่พระนิพพานอย่างเดียว ฟุ้งที่เดียวๆ เลย ธรรมเหล่านี้มีหมด เรานำมาแสดงหมด ถอดออกมาจากหัวใจเรา เราจึงไม่สงสัยในการ สอนโลก

ใครจะว่าเราเป็นอะไรๆ เราไม่เคยสนใจ การแนะนำสั่งสอน ดูด่าว่ากล่าว เป็นไปตามอรรถตามธรรม และเหตุการณ์ต่างๆ ล้วนๆ ไม่เป็นอย่างอื่นเลย ที่จะหากลั่นแกล้งคนนั้นไม่ดี คนนี้ไม่ดี หาเรื่อง ใส่เขา เราทำไม่ได้เราพูดจริงๆ จะเด็ดเผ็ดร้อนขนาดไหนต้องเป็นธรรม มีธรรมเป็นพื้นฐานตลอด เราจึงไม่เคยหวั่นกับใครจะมาตำหนิติเตียน อะไร เพราะเราพิจารณาของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย การปฏิบัติธรรม กว่าจะได้ผลอย่างนี้ เราก็ปฏิบัติมา ใคร่ครวญมา เห็นว่าถูกต้องดีงาม โดยลำดับ ผลปรากฏขึ้นเป็นลำดับ จนเต็มเม็ดเต็มหน่วยด้วยความ ถูกต้องในการบำเพ็ญเหตุแล้ว เราก็พอใจ

ธรรมทั้งหลายที่รับรู้ได้เห็น จึงไม่ใช่เป็นธรรมที่ปลอมแปลง มาจากไหน เป็นธรรมล้วนๆ ของจริงล้วนๆ เจ้าของก็เป็นที่แน่ใจ สอนโลกไม่ว่าธรรมชั้นใด สอนด้วยความแน่ใจทั้งนั้น เราจึงไม่เคย หวั่นกับโลกธาตุอันนี้ว่า ใครจะมาตำหนิติเตียนอะไร ความสามารถ ของเรามีมากน้อยเพียงไรที่จะช่วยได้ เราก็ช่วยมาตลอดดังที่เห็นกันอยู่ นี้แหละ

ส่วนสมบัติเงินทองข้าวของที่พี่น้องทั้งหลายนำมาบริจาค เรา เปิดอกไว้เลย เราไม่เคยแตะแม้บาทหนึ่ง ฟังซิ ท่านทั้งหลายไปหาที่ไหน

เงินส่วนรวมของคนขนาดทั้งประเทศ ตั้งแต่เงิน ส่วนรวมเล็กๆ น้อยๆ มันก็มีรั่วไหลแตกซิมไปได้ อันนี้เงินของคนทั้งประเทศ เราเป็นผู้รับไว้แต่ผู้เดียว แล้วรับรองความบริสุทธิ์เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ ไปหา ที่ไหนมี นี่มีแล้วอย่างนี้ ตัวของเราเองเป็นผู้ทำ

เพราะเราช่วยโลก ไม่ได้ช่วยเพื่อแบ่งสันปันส่วนอะไร ช่วยด้วยความเมตตาล้วนๆ น้ำหนักมีมากขนาดไหน ความเมตตา เกินกว่าที่จะมาหยิบเอาเงินของพี่น้องทั้งหลาย บาทหนึ่ง สองบาท ไปกินไปกลืนอย่างนั้น เราทำไม่ได้ว่่างั้นเลย เราจึงกล้าพูดได้ทุกสัปดาห์ทุกส่วน เรื่องความบริสุทธิ์ของเรา

แม้ที่สุดเงินที่เขามาบริจาคเราตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาด ไม่ต้องพูดที่ไหนแหละ เป็นอันเดียวกันหมดกับเงินที่ช่วยชาติบ้านเมือง คือ เป็นสาธารณประโยชน์ ได้มาเท่าไรเราทุ่มๆ เราไม่เคยเก็บเลยตลอด ไม่สนใจเรื่องเงินเรื่องทอง การก่อการสร้าง สงเคราะห์โลก คนทุกข์คนจน จนกระทั่งโรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาลนี้ เราช่วยมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัดแล้ว ไม่ใช่มาช่วยขณะที่มาช่วยชาตินี้แหละ เราช่วยมาก่อนแล้ว มีเท่าไรก็ทุ่มมาเป็นลำดับ เงินของเราทั้งนั้นแหละ มีเท่าไรออกเลย

เราไม่เคยสนใจกับเงินเหล่านี้ จนกระทั่งทุกวันนี้ ได้มาเท่าไร ก็เป็นอันเดียวกันเลยๆ ช่วยมาตลอดอย่างนี้ ถ้าหากว่าเราจะเก็บนี้เงินจะมีสักเท่าไร แล้วบรรดาลูกศิษย์ลูกหาก็มีมากมายขึ้นโดยลำดับเงินทองข้าวของก็ไหลมาจากน้ำใจแห่งประชาชนที่มีความเคารพเลื่อมใสนั่นแหละ มามันก็มาหาเรา ที่เขาเคารพเลื่อมใสเรา เงินนี้จะเอาไปสักเท่าไร เราไม่อยากจะพันล้านนะ ว่าหมื่นล้านขึ้นไปนั่นจะเหมาะสมวันหนึ่งๆ เขาถวายเท่าไร แล้วเงินจำนวนเหล่านี้ออกหมด เราไม่เคยเก็บนะ ขนาดนั้น

ว่ามีญาติมีวงศ์ ญาติในชื่อนั้นมี แต่เรื่องอรรถเรื่องธรรมที่จะให้หนักทางโน้นหนักทางนี้ นั่นเป็นญาติของเรา นี่เป็นลูกเป็นหลานของเรา เราเอาเงินไปให้ อย่างนั้นไม่มี ขนาดนั้นล่ะ เพราะฉะนั้นเราได้อยู่ในบ้านตาดนี้จึงเป็นเหมือนว่า เราเป็นพระจรมาจากบ้านใดเมืองใดไม่รู้ ไม่ใช่เป็นพระบ้านตาด เป็นคนบ้านตาดนะ เราไม่คู้่นอะไรกับใคร

๒๖

เราเป็นพระล้นๆ เลย ลูกหลานอะไรที่เราจะเข้าไปเหยียบในบ้านเขา เราไม่เคยไปเหยียบบ้านใครเลย เหมือนคนทั้งบ้านนั้นแหละ แบบเดียวกัน จนไม่รู้ว่าเป็นลูกใครหลานใคร ทั้งๆ ที่เขาก็ปฎิญาณตนว่า เป็นลูก เป็นหลานนั้นแหละ เราไม่รู้เขา คือ ไม่ได้เห็นเขา ขนาดนั้นล่ะ เสมอ กันหมด

จตุปัจจัยไทยทานที่จะไปมอบให้คนนั้นคนนี้เป็นกอบเป็นกำ เราพูดได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่มี เราจะเสมอภาคไปหมด อะไรที่ควรจะ สงเคราะห์หนักเบาเล็กน้อย ไปตามเหตุตามผล ทั้งใกล้ทั้งไกลเหมือน กันหมด เราไม่มีคนไหนคนใกล้ คนนี้เป็นหลาน ไม่ได้นะเรา ธรรมไม่ได้ มีใกล้มีไกล มีถูกต้องดั่งงามเท่านั้น เราก็นำความถูกต้องดั่งงามมาใช้ ต่อโลกต่อสงสาร จึงว่าถ้าหากจะนับเงินที่เขาถวายมานี้ เรื่องพันล้านนี้ เราไม่อยากพูด ถ้าหากว่าหมื่นล้านขึ้นไปเราพูดได้เต็มปากเลย เพราะ ตั้งแต่ฉันมาได้ ๔๘ ปีนี้แล้ว ตั้งแต่สร้างวัดป่าบ้านตาดมานี้ เป็นเวลา ๔๘ ปี นานสักเท่าไร เงินไหลมาทุกวันๆ มาเท่าไรก็ออกๆ ตลอดเลย

เราบอกว่า เราไม่มีเงิน ใครจะเชื่อ ไม่เชื่อ มันก็จนอนอยู่อย่างนี้ แล้วจะให้ว่าไง ถึงขนาดติดหนี้เขาก็ยังมี คนมีเงินจะไปติดหนี้เขาทำไม ฟังซิ ก็ถึงขนาดนั้นแหละ เรา แล้วจะเอาค่าว่ามีเงินมาจากไหน ติดหนี้เขาก็ยังติดนี้ นี่เพราะน้ำใจที่มีต่อโลก เราช่วยจริงๆ ช่วยโลก คราวนี้ ช่วยเต็มสัดเต็มส่วน ถึงควรจะขาดจะตายด้วยวิธีการใด เพื่อช่วยโลกนี้ เราพร้อมเสมอ เราไม่เคยหวั่นกับคำว่าความกลัว ความกล้าเป็น กล้าตาย เราไม่มี มีแต่เหตุผลกลไกที่จะนำชาติ ให้เจริญรุ่งเรือง ด้วยอรรถด้วยธรรม เต็มกำลังความสามารถของเรา เท่านั้น อย่างอื่นเราไม่มี

เพราะฉะนั้นเราจึงได้ว่า ในชาตินี้ เราจะช่วยโลกให้เต็มกำลัง ความสามารถของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย ออกจากนี้แล้ว เราก็เป็น วาระสุดท้าย จะไม่ได้มาช่วยโลกแบบนี้อีกต่อไป

การมาเกิดมาตายนี้เราก็คงรู้ดีแล้ว **นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว** หรือ **ออยมฺหุตฺติมา ชาตฺติ** ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา ผลเกิดขึ้นมาจากการปฏิบัติบำเพ็ญของเราเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงขั้นจะสลบไสลมี ที่ปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรม ได้รับความทุกข์ความทรมานถึงขั้นจะสลบไสลก็มี แต่ไม่เคยสลบ ก็บอกว่าไม่เคยสลบ แต่จวนเจียนถึงขั้นจะสลบก็มีไม่น้อย

นี่ละ ด้วยอำนาจแห่งกำลังของเราที่ตั้งหน้าตั้งตาบำเพ็ญธรรม ธรรมเกิดขึ้นจากเหตุที่เด็ดเดี่ยว ธรรมะก็ธรรมะเด็ดเดี่ยว เหตุเต็มเหนี่ยว ผลก็เต็มเหนี่ยวขึ้นมา ได้ผลเต็มเหนี่ยวแล้วจึงมาสอนโลก ด้วยความเมตตาเต็มสัดเต็มส่วนอีกเหมือนกัน เราจึงไม่มีอะไรที่สงสัย

ออยมฺหุตฺติมา ชาตฺติ ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเราแล้ว ที่เกิดมาก็กับ ก็กำปี้ นับไม่ถ้วนเลย เหมือนสัตว์โลกทั่วๆ ไป แต่มายุติกัน ณ จุดนี้ที่กิเลสซึ่งเป็นเครื่องหุ้มห่อปกปิดกำบังภพชาติ ความทุกข์ทั้งหลาย ในหัวใจเรา ได้ขาดสะบั้นลงไปแล้ว เปิดจำหน่าย จนถึงขนาดพูดได้ว่า ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา **นตฺถิทานิ ปุณฺพุกโว** ต่อแต่นี้ไปเราจะไม่กลับมาเกิดตายกองกันอีกแล้ว ประจักษ์ออกมาจากหัวใจ ประกาศได้เหมือนพระพุทธรเจ้า พระองค์ทรงประกาศได้เป้งๆ สวาททั้งหลาย เป็นแบบเดียวกันหมด

เราก็เป็นลูกศิษย์ตถาคต ธรรมเป็นอันเดียวกัน รู้เห็นอย่างเดียวกัน จะผิดกันไปที่ไหน ก็พูดได้อย่างเดียวกัน เราจึงได้ช่วยเต็มกำลังความสามารถของเรา ขอให้พี่น้องทั้งหลายพากันอุตสาหะพยายามให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย

บุขเขษีวาลี ซาติปางกอน

การช่วยชาติของเรามีมากมีน้อยตามกำลังของเรา เพราะเรา ไม่ได้เป็นเศรษฐกิจ เมืองไทยไม่ใช่เมืองเศรษฐกิจ เมืองคนทุกข์คนจน หาอยู่หากินไปธรรมดา ได้มาอะไรก็ดังที่เราู้ เราเห็น เรามีมากมีน้อยเพียงไรนำมาบริจาคเพื่อส่วนรวม คือ หัวใจของชาติ ได้แก่ คลังหลวงของเรา (ฝ่ายออกบัตร ธนาคารแห่งประเทศไทย) ไว้เป็นเครื่องยืนยันแห่งความแน่นหนามั่นคงต่อชาติของเรา ได้มากน้อยเท่าไรก็รวมเข้าๆ

เวลานี้ก็ตั้ง ๘ ตันกว่าแล้ว จวนจะถึง ๑๐ ตันแล้ว ดอลลาร์ก็ได้ ๘ ล้านกว่า จวนจะถึง ๑๐ ล้านแล้ว ได้มาจากไหน ถ้าไม่ได้มาจากคนทุกข์คนจน แต่ไม่จนทางน้ำใจ เพราะเป็นความรักชาตินี้เท่านั้น จะได้มาจากไหน ก็เห็นชัดๆ อยู่นี้ ให้พยายามต่อไปอีกพวกเรา

พอถึงจุดที่หมายแล้วหากจะประกาศเองแหละ หลวงตาจะเป็นผู้ประกาศยกเลิกทั้งหลายให้เป็นปรกติ อยู่เย็นเป็นสุขทั่วหน้ากัน หลวงตาจะเป็นผู้ประกาศเอง เวลานี้ยังประกาศไม่ได้ ถ้าเป็นรับประทานก็ยังไม่อึด พอมีนิดหน่อย มีแต่เริ่มอึดแต่ยังไม่อึด ยังมีอยู่นิดๆ เพราะฉะนั้นจึงต้องนำมาเรื่อยๆ เข้าเรื่อยๆ เต็มที่แล้วอึดแล้วหวานก็อึด คาวก็อึด เอาละ พอ นั้น อันนี้ยังไม่อึดทั้งสองอย่าง จึงต้องได้หนุนกันไปๆ

เรียกว่า ชาตินี้เป็นชาติเต็มเหนี่ยวของเราที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย โดยไม่คาดคิดไว้เลย อันนี้มันก็เป็นสายบุญสายกรรม เราไม่อยากพูดรู้้อยู่ภายในขนาดไหน ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่จะนำมาพูด โลกเขาว่า ไอ้อวดก็ถูก ว่าเราไอ้อวดก็ถูก อันที่ไม่เหมาะสมนี้ เราก็ไม่พูด เราู้ ควร หรือไม่ควร รู้ในธรรมเอง มันมีความเกี่ยวโยงกันมาอย่างไร ไม่เกี่ยวโยงกันไม่ลงกันมนุษย์เรา เอาเทวดามานำก็ไม่ได้ ถ้าจิตใจไม่ลง

ความหลง คือว่า ความเกี่ยวโยงกัน ความเกี่ยวโยงกัน นิสัยวาสนา
บุพเพนิวาสชาติปางก่อน เคยเป็นญาติเป็นมิตร เป็นเจ้าเป็นนาย
เป็นครูเป็นอาจารย์ พัวพันกันมาตั้งแต่โน้น ครั้นเวลาเข้ามาเกี่ยวโยงกัน
มันก็ซึมซาบกันไปเองๆ มีความเคารพนับถือ พอใจกัน

คนเราเมื่อมีความเคารพนับถือเชื่อฟังแล้ว สอนกันมันก็ฟัง
สั่งมันก็ฟัง ปฏิบัติตามได้ ถ้าไม่หลงใจเสียอย่างเดียว เอาเทวดามาบังคับ
มันก็ไม่หลง เข้าใจไหมล่ะ นี่ล่ะ มันอยู่ที่หัวใจของเรา อันนี้อาจจะเป็น
บุพเพนิวาสชาติปางก่อน แต่เราไม่สงสัยแหละ อาจ.. ก็ว่าไปอย่างนั้น
แหละ ไม่อย่างนั้น เป็นไปไม่ได้ วังั้นเถอะนะ

ตั้งแต่ครูบาอาจารย์องค์ไหนที่เราไม่หลง เราไม่ไปหา นะะ ฟังซิ
ถ้าองค์ไหนเราหลงใจทุกอย่างไปหาท่าน ท่านเขกหนี มันยังไม่ยอมไป
ฟังซินะ นี่มันพอใจอยู่ ไม่พอใจไป ไล่ไปหาอะไร จะไล่ให้หนีไปไหน
มันเป็นอย่างนั้น ถ้าสถานที่ไหนไม่ควรไป ไล่ไปก็ไม่ไป มันเป็นอยู่
ที่ใจนะ จิตใจมันเกี่ยวโยงกัน ถ้าหลงใจแล้ว ทุกอย่างลงหมด พุดกัน
เชื่อถือ เชื่อฟัง ปฏิบัติตาม นั้น วันนี้เอาแค่นี้ล่ะนะ

ข้ารับการ์ตูน ประชุมเอเปค

ทางบ้านเมืองเรากำลังเจริญรุ่งเรือง เมื่อวานนี้เขาเขียนการ์ตูนนายกข เรา (พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร) เข้าทำดีนะ นายกข เรากำลังกอด อุ้มลูกโลก แล้วพวกหนึ่งเขาว่า ก็พวกบ้าสองคนสามคนนั้นแหละ จะไล่พวกหนึ่งหนีไป พวกพัฒนาพัฒนาอะไร ลูกน้องของท่านนั้นแหละ พวกเดียวกันก็ลูกน้องท่านอีกเหมือนกันไล่พวกนี้ออกไป อีกพวกหนึ่งก็ว่า ท่านไม่สนใจเราแล้ว ท่านให้เราช่วยตัวเอง ท่านกำลังกอดลูกโลกอยู่บนเมฆ มีความสุขอยู่แล้วชั่วขณะ ท่านวางนั้นนะ คือ ท่านไม่ได้กอดลูกโลกตลอดไป ไม่ได้ปล่อยตลอดไป ท่านปล่อยพวกเราไว้ชั่วขณะวางนั้นนะ เอ้อ เข้าทำดี

การ์ตูนมันเขียนตลกดีนะ ท่านปล่อยเราไว้ชั่วขณะ พวกเราที่ถูกขับไล่ก็ให้ไปเสียก่อน ต่อไปท่านก็จะกลับมาคิดว่าเราคืนมาหมดแหละ ความหมายก็วางนั้น เวลาที่ท่านกำลังกอดลูกโลกอยู่ ท่านปล่อยเราไปชั่วขณะ เราก็ได้ฟังอันชั่วขณะ เพราะฉะนั้นเวลาไม่มีชั่วขณะจึงขัดกันเลยเดี๋ยวนี้ เข้าใจไหม ก็เราหาจับจุดทุกจุดนี้จะว่าไง จุดไหนๆ จับหมดทุกอย่าง ยิ่งเป็นเรื่องของนายกข แล้ว เราจะติดตามตลอด เพราะนายกข เป็นหัวใจของชาติ ทำผิดถูกชั่วดีอะไรเราตามดูด้วยอรรถด้วยธรรม เอาธรรมตามดูตลอด เมื่อดีแล้วก็ชมเชยไปเรื่อย ไม่ได้ก็ตำหนิ หรือกระชิบ หรือบอก นั้นความหมาย ไม่ได้ทำลายนะ ถ้าเห็นว่าบกพร่องตรงไหน เตือนๆ ความหมายวางนั้น

ที่ขำ คือ ท่านกอดลูกโลก ท่านปล่อยพวกเราชั่วขณะ คือ ประชุมเอเปค ใครมาก็ได้รับความพอใจทั่วหน้ากันหมด เป็นที่ชมเชยสรรเสริญ ผู้ใหญ่ๆ ทั้งนั้นที่มาประชุมเอเปค แต่ก่อนเขาให้ผู้แทนๆ ของเขามา เวลานี้เป็นผู้ใหญ่ทั้งนั้นมา เป็นตัวนายกข ประธานาธิบดีอะไร มาหมดเลย ได้รับความชมเชยจากท่านเหล่านี้ไปทั่วหน้ากัน

๓๑

พวกการ์ตูนมันก็เลยทำท่าตลกขึ้นมาว่า นายกษ ท่านกอด
ลูกโลกซึ่งเป็นทีปี่ลี้มใจของคนทั่วโลกนั้น ทางนี้ก็จ้อแจไล่ซั๊กกัน เออ
พวกเราปล่อยไปเสียก่อนเถอะ เวลานี้ท่านกำลังกอดลูกโลก ท่านปล่อย
เราชั่วขณะ สักเดี๋ยาท่านก็จะกลับมา ความหมายว่างั้น มันไปไหน
พวกนี้ มันไปไหนพวกนั้น กว้านเข้ามา เข้าใจหรือ มันจึงขบขัน
เออละให้พร

น้ำใจพระกรรมฐานช่วยชาติ

บรรดาพระกรรมฐานในวัดต่างๆ อยู่ในป่าในเขา บรรดาประชาชนไปถวายกฐินแล้ว ท่านได้ทำอะไร ท่านก็รวบรวมออกมาหมด เพราะท่านเหล่านี้ ท่านไม่ได้สนใจกับเงินกับทองยิ่งกว่าธรรม

ธรรม ท่านถือเป็นจิตเป็นใจ ฝากเป็นฝากตายจริงๆ ที่ว่าปัจจัยๆ ก็เช่นอย่าง เงินทองข้าวของ ไทยทานต่างๆ นี้เรียกว่า ปัจจัย เครื่องอาศัย เครื่องหนุนกันไป ส่วนธรรมนี้มุ่งเข้าสู่หัวใจ กรรมฐานท่านมุ่งอรรถ มุ่งธรรมของท่านเป็นส่วนมากทีเดียว ท่านจะมุ่งต่อธรรมล้วนๆ เพราะฉะนั้นเวลาประชาชนญาติโยมไปถวายกฐินอย่างนี้ ถึงท่านไม่มีการช่วยชาติก็ตาม ท่านก็ไม่ค่อยยุ่ง ท่านให้เขาไปซื้อนั่นซื้อนี่แจกจ่าย คนจนไปอย่างงั้นนะ

ที่นี้เวลาช่วยชาติ ท่านก็หมั่นออกมาช่วยชาติ วัดกรรมฐานยังมีอยู่มาก ที่เป็นวัดใหญ่พอสมควรๆ เช่น ภูสังโฆ ผาแดง นาคำน้อย ศรีชมภู นี่หมายถึงพระมาก ตั้งแต่ ๒๐ ขึ้นไปเรื่อยล่ะ แล้วก็วัดดอยธรรมเจดีย์แต่ก่อนเคยมีมาก เวลานี้ท่านแบน (พระอาจารย์แบน ธนากโร) ปฏิบัติยังงี้ เราไม่ได้ไป หลายปีแล้วนะ ๒ - ๓ ปี เราไม่ได้ไป เพราะงานเรายุ่งมาก ปรกติพระมาก ท่านเหล่านี้มุ่งต่ออรรถต่อธรรมล้วนๆ เลย แล้วที่ไหนอีก เราจำไม่ได้นะ ที่วัดภูวาว ๓๐ - ๔๐ เหล่านี้ที่เป็นหลักใหญ่ มีแต่พระจำนวนมากๆ แต่ที่รวมจริงๆ ก็เข้ามารวมที่นี้ จิตใจก็มาจ่ออยู่ที่นี้ ทุกสิ่งทุกอย่างจ่ออยู่ที่นี้

ที่นี้เวลาทางนี้หมั่นตัวออกเพื่อช่วยโลก ทางนี้ก็นักไหลเข้ามาตามเลย บรรดาพระกรรมฐาน ท่านอยู่ที่ไหน ท่านนำมาถวายได้มาก ได้น้อย เป็นน้ำใจ ออกมาจากน้ำใจ แสดงให้เห็นชัดเจนว่าท่านห่วงชาติ ห่วงศาสนา ห่วงโลกที่เป็นส่วนรวมที่ชาติตกบกพร่องเอนเอียง ท่านก็หนุนเข้ามา ช่วยเข้ามา

คติตัวอย่างอันล้ำเลิศ

ต้องเอาให้จริงจัง เราเป็นลูกชาวพุทธให้
จริงจัง ให้ถือพระพุทธเจ้าเป็นคติตัวอย่างอันล้ำเลิศ
ถึงขนาดสลบไสลกว่าจะได้เป็นศาสดาสอนโลก ใน
พระประวัติสลบถึงสามหน พระพุทธเจ้า ถ้าไม่ฟื้น
ต้องตายไม่ได้เป็นศาสดาของพวกเรา นี่สลบไสล
ก็สลบไสล ความเพียรไม่ถอย ผ่านได้เลย ถึงได้

มาเป็นศาสดาของพวกเรา เต็มเม็ดเต็มหน่วย ไม่มีอะไรบกพร่อง

บรรดาพระสาวกที่ได้เป็น สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ตาบอดก็มี เพราะ
ความทนทานของท่าน ตาท่านไม่ดี ท่านอธิษฐานไม่นอนในสามเดือน
ไม่นอนทั้งวันทั้งคืนเลย ท่านอธิษฐานตั้งสัจจะลงแล้วว่าไม่นอน ทีนี้เมื่อ
ไม่นอน ตามันก็เสีย หมอเขามาตรวจให้ท่านนอนหยอดตา ไม่ยอมนอน
ท่านว่า นอกจากตายเท่านั้นจะนอนหรือสลบไสล มีสติอยู่นี้ไม่นอน
คำสัตย์คำจริงเหนืออันนี้อีกท่านว่า นั้น

สุดท้ายถ้าหากว่าท่านไม่ยอมนอนหยอดตา ตาท่านก็ต้องบอด
เอ้า บอดก็บอด นั้นฟังซินะ เรามุ่งต่อธรรม เราไม่ได้มุ่งต่อตา เรามุ่งต่อ
ธรรมที่จะเกิดขึ้นภายในใจ เพราะความอุตสาหะพยายามด้วยความสัตย์
ความจริงของเรา พอดีตาท่านก็แตกจริง ๆ ก็เลสก็แตกภายในใจ
จำขึ้นมา เป็น พระจักขุบาล แปลว่า ผู้สำเร็จด้วยการรักษาตาตัวเอง
ด้วยความเข้มข้น เรียกว่า จักขุบาลเป็นผู้รักษาตา เป็นเครื่องหมาย
แห่งความเด่นชัดของท่านให้โลกได้เห็น

นี่ละ สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ของพวกเรา พระพุทธเจ้าสลบสามหน
สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ของพวกเราก็คือเป็นมาอย่างนี้ เห็นชัด ๆ ๆ มีตั้งแต่
ท่านเด็ดเดี่ยวอาจหาญทั้งนั้น ได้ชัยชนะมาเทศนาว่าการโปรดเมตตา
แก่พวกเราทั้งหลาย ให้ยึดท่านเป็นหลัก ให้พยายามยึดกันนะ

เรา (หลวงตา) สนใจทำประโยชน์ให้โลก

นี่ชาติไทยของเราก็ดีขึ้นมา ทาง ศาสนาก็รู้สึกว่ามันดีขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ นี่ก็พูดตามหลักความจริง การเทศน์ว่าการ เทศน์จากนี้แล้ว เวลานี้ก็ออกทั่วโลกแล้ว กระจายทั่วประเทศไทยยังออกทั่วโลก เต็ม กำลังความสามารถของเราที่ปฏิบัติได้ผลมา มากน้อย ทุ่มลงมาเพื่อพี่น้องทั้งหลายหมด

ใครจะว่าไอ้ว่าอวดอะไร เราไม่สนใจกับกองขี้หมูขี้หมา เราสนใจตั้งแต่เมตตาที่จะทำประโยชน์ให้โลกได้รับความสงบร่มเย็น และแน่นหนามั่นคงทั่วหน้ากันเท่านั้น เรามีความมุ่งหมายอย่างงั้น ไอ้เรื่องส้วมเรื่องถ่านมาคอยอยู่แหง่ก่อกวน มาเตะ มาถีบ มายันผู้ที่ตั้งหน้าตั้งตาทำความดี เราปิดลงทะเลหมดแล้ว เราไม่มายุ่ง

ถ้าเราจะถืออันนี้เป็นอารมณ์ เราจะนำโลกไม่ได้ พระพุทธเจ้า ก็นำโลกไม่ได้ เพราะโลกนี้มันเป็น นินทา จ ปัสสา จ ลากา จ อลาโภ จ ท่านบอกว่าการได้การเสียเป็นของคู่เคียงกัน การนินทาสรรเสริญ เหล่านี้เป็นของคู่เคียง ธรรมนี้เป็นธรรมเก่าแก่ ใครลบล้างไม่ได้ เอส ธมฺโม สนนฺตโน แปลว่า เป็นธรรมเก่าแก่ เป็นธรรมพื้นฐาน ไม่มีใครลบล้างมันได้ ผ่านมันไปด้วยกันทุกคน ทั้งคนดีคนชั่วต้องได้รับการนินทา สรรเสริญ เช่นเดียวกันหมด

เราก็อยู่ใต้ท้องแห่ง เอส ธมฺโม สนนฺตโน นี้เราจะหลีกเร้นไปไหน เอ้า นินทามา ความดีที่เราจะทำให้เป็นประโยชน์แก่โลก เราก็ทำเต็มความสามารถของเรา เราก็ทำอย่างที่ว่านี้แหละ ดังพี่น้องทั้งหลายเห็น

ภคชาติ ไม่เสียดายยิ่งกว่า ทองคำชาติ

นี่เรากำลังเร่งเร่งทองคำของเราจะให้เข้าจุดที่แน่นหนามั่นคง ซึ่งเป็นหัวใจของชาติ ทองคำให้ได้น้ำหนัก ๑๐ ตัน ดอลลารี่ให้ได้ ๑๐ ล้าน นี่เป็นจุดมุ่งหมายที่เราประกาศแล้วทั่วดินแดนของไทยเรา ให้ชาติไปไม่ได้นะ ถ้าอันนี้ชาติไปแล้ว เอาคอกหลวงตาบัวไปตัดขาดเสีย เรายังไม่เสียดายยิ่งกว่าทองคำที่ชาติตามความมุ่งหมายเป็นความสัตย์ ความจริง แล้วได้ชาติสะบัดลงจากเมืองไทย อันนี้เราเสียดายมาก

คอกหลวงตา เราไม่เสียดาย ตายไปเถอะ เราไม่สนใจกับมัน ขอให้คอกพี่น้องทั้งหลายยังอยู่คงเส้นคงวาหนาแน่น ครองบ้านครองเมือง ด้วยความสงบร่มเย็นและแน่นหนามั่นคง นี่เราเป็นที่พอใจ สมเจตนาของเราที่ได้ตั้งหน้าตั้งตาช่วยพี่น้องทั้งหลาย โดยไม่หวังไยเรื่องความเป็น ความตาย

ถึงประกาศก้องว่า ข้าศึกศัตรูมันจะมาแ่งไหน เราบอก เราไม่มีกลัว เราไม่มีกลัว เราไม่มีแพ้ ไม่มีชนะ ไม่มีเอาเปรียบเสียเปรียบ ใครทั้งนั้น มีแต่ธรรมที่จะทำประโยชน์ให้โลกโดยถ่ายเดียวเท่านั้น นี่เราประกาศก้องรับข้าศึกศัตรู มาทางไหนมา ความเกิดความตายอยู่กับเรา เราเรียนจบมันเรียบร้อยแล้ว กล้าหาอะไร กลัวหาอะไร เราจึงประกาศด้วยความไม่กลัวไม่กลัวตามหลักความจริงนั้น

ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณา คราวนี้เป็นคราวยิ่งใหญ่ของชาติไทยเรา ประกาศออกมาเลยคราวนี้ว่า เอ้า ให้ได้ทองคำ น้ำหนักอย่างน้อย ๑ ตัน แต่คราวที่แล้วนี่ก็เป็นธรรมดา ได้ทองคำตั้ง ๑ ตัน กับ ๒๕ กิโล คราวนี้ให้ได้ ๑ ตัน อย่างน้อย ๑ ตัน กับ ๓๐ กิโล นี่เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่

ได้นี้เราก็พอหายใจนิดหน่อย จะให้เต็มปอดไม่เต็ม ถ้าได้มากกว่านั้นเราเต็ม เพราะเป็นงานของคนทั้งชาติทีเดียว ขอให้พากัน

๓๖

อุตุสำหรับพยายามทุกผู้ทุกคนนะ วันนี้ก็พูดให้ฟังเพียงเท่านี้ ให้ไปเป็น
คติเครื่องเตือนใจ มีเท่าไรเอามา มี ๕ บาท เอามา ๑๐ บาท ยืมเขามา
๕ บาทเสียก่อน ได้มาไม่พอ ไปยืมเขามาก่อน ขอให้คลังหลวงเราเต็ม
กระเป๋ารเราจะแพบ ช่างหัวมันเถอะ กระเป๋าใหญ่เราเต็มแล้ว เราพอใจ

